

Tuần Báo Vô Vi

2 tháng 11 năm 2014

Số 210

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thông Báo
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Hướng Tâm
- Tâm Sự với Đức Thầy
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đền Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Sự phát sáng giữa trán có hữu ích gì không?
2. Học từ bi để làm gì?
3. Thanh tịnh làm việc là làm ở đâu?
4. Muốn biết được bất cứ chuyện gì sẽ tự hiểu, ở nơi nào mới hiểu nhanh như vậy?
5. Biết được phần hồn là vô sanh bất diệt có ích gì không?
6. Do đâu tạo ra thần kinh bất ổn?
7. Lập trường là gì?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Bangkok 08-01-97 6:45 AM 1) Bangkok 08-01-97 6:45 AM Hỏi: Sự phát sáng giữa trán có hữu ích gì không? Đáp: Thừa sự phát sáng giữa trán càng ngày càng nói rộng, không khác gì cái đèn đi sẵn, càng ngày càng thấy xa và hiểu rộng. Kệ: Thực hành chơn chánh tự khai thông Điền giới thông thương chẳng tréo tròng Chánh giác do mình tâm tự đạt Trí tri đại giác tự mình thông.	Manila 09-01-97 3:30 AM 2) Hỏi: Học từ bi để làm gì? Đáp: Thừa học từ bi để dễ dứt khoát tình đời và ảnh hưởng người kế tiếp, hành pháp cơ tạng quân bình, phần hồn sáng suốt, dũng mãnh thực hành trong thanh tịnh, cứu mình và ảnh hưởng người kế tiếp. Kệ: Tu tâm dưỡng tánh sớm trưa hành Dứt khoát tình đời hướng cõi thanh Sáng suốt minh tâm trong tự cứu Hướng tâm thanh tịnh tự mình thanh.
Manila 10-01-96 5:25 AM 3) Hỏi: Thanh tịnh làm việc là làm ở đâu? Đáp: Thừa thanh tịnh làm việc nơi tâm thức của hành giả, hướng về thanh tịnh tu tiến, chúng ta có duyên may ngộ được Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp tự tu tự tiến, khứ trước lưu thanh rõ rệt, gom gọn nguyên khí của Trời Đất mà hành, thật sự khai triển trực giác, hội nhập với ánh sáng Đại Bi mà tự giác và giác tha tại trần. Sự dầy công của mọi người sẽ không hoang phí thì sẽ cảm thức sự thanh tịnh là quý giá, ngày ngày tu tiến và phát triển hội nhập với ánh sáng của Đại Bi, tức là làm việc cho chính mình, phát triển tâm thức không ngừng nghỉ, ánh sáng vô cùng diệu thanh và không ngừng nghỉ. Kệ: Thực hành nguyên lý vô sanh tiến Phá chấp giải mê giải nổi phiền Đời đạo phân minh đường tiến hóa Dấn thân hành pháp thấu hồn thiêng.	Manila 11-01-97 4:30 AM 4) Hỏi: Muốn biết được bất cứ chuyện gì sẽ tự hiểu liền, ở nơi nào mới hiểu nhanh như vậy? Đáp: Thừa ở nơi thanh tịnh và xán lạn vô cùng thì mới có cơ hội hiểu liền bất cứ chuyện gì cần thiết. Kệ: Trong lãnh tiến hóa xét phân nhanh Đời đạo song tu tự thực hành Mang xác làm người tâm đạt đạo Về không thanh nhẹ chẳng còn tranh.
Manila 12-01-97 2:55 AM 5) Hỏi: Biết được phần hồn là vô sanh bất diệt có ích gì không? Đáp: Thừa biết được phần hồn vô sanh bất diệt thì mới dũng mãnh hành pháp, thực hiện nguyên lý tự tu tự tiến, thì tương lai sẽ mới thành sự, khôi phục chơn giác. Kệ: Biết mình rõ rệt thân tâm tiến Giải quyết tâm linh giải nổi phiền Thức giác tâm lành tâm đạt đạo Về không thanh nhẹ thật là yên.	Manila 13-01-97 5:20 AM 6) Hỏi: Do đâu tạo ra thần kinh bất ổn? Đáp: Thừa do nghiệp lực từ tiền kiếp vẩn vương không dứt khoát hình thành, tạo động và không tiến. Kệ: Say sưa đời tạm tánh không hiền Khó khổ do tâm chẳng có yên Mỗi đạo không thành gieo độc ác Thành tâm hành pháp trí tâm hiền

Manila 14-01-97 4:00 AM

7) **Hỏi:** Lập trường là gì?

Đáp: Thừa lập trường là sự quyết tâm của chính mình trước sau như một không bao giờ thay đổi, nhiên hậu mới có cơ hội khai thông trí tuệ.

Kệ:

Tâm linh dứt khoát tiến thân tùy
Dứt khoát lập trường tự tiến ghi
Phát triển không ngừng trong thức giác
Bền lâu vững tiến tự hành truy.

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Huyền Cơ Tạo Hóa (tiếp theo)

...
Thầy: Máy ông lập điện dễ hiểu hơn, còn máy ông cúng quây, ông khó hiểu lắm. Máy ông hữu vi ông khó hiểu. Ông nói không nhờ tha lực, không nhờ thần lực, bây giờ thấy rõ ràng rồi thấy chưa? Đêm ngồi thanh tịnh phần hồn có ai cho anh ẩm cúng ngày nay, hỏi bản thể, rồi anh hỏi bản thể anh làm sao anh có khả năng anh cung cấp cho cái phần hồn ẩm cúng như vậy. Nó nói cái cần khôn vũ trụ chớ không phải tôi, rồi hỏi cái cần khôn vũ trụ ai làm chủ đây? À, hào quang hóa sanh muôn loài. Bây giờ mình biết, mình tu từ giai đoạn này tới giai đoạn kia, tới giai đoạn đó, rồi mình mới hỏi thêm được không? Còn cái này chưa được mà nó muốn hỏi chót vót trên kia, trên kia còn gì nữa, để làm gì, để gây sự trở ngại và chậm tiến cho nó. Cho nên, nhiều người hỏi đông hỏi tây từ rầy về sau thư từ tới tôi liệng hết không có còn coi nữa, mất công, có tu thì tu, không tu thì thôi. Nó làm cái chuyện kêu bằng không hiểu tình lý lấy nó thì gây sự đau khổ cho nó thôi, hoang mang tư tưởng.

Cái giai đoạn người ta chỉ cho mình đi từ giai đoạn một. Học đạp xe đạp phải đạp bằng cách nào cho nó vững rồi đạp tới. Người ta nói kỹ lắm rồi không chịu nghe, rồi muốn đi lên đua với thằng của rơ mấy chục năm làm sao đua nổi, kỳ cục quá mà. Cho nên Trời Đất phải phạt, phải gặp nhiều cái cảnh khổ để cho tư tưởng tiến hóa. Tự nhiên, tự nhiên dồn dập cho nó cảnh này tới cảnh kia, chúng ta sống ở đây chúng ta thấy đưa nhiều chuyện tới để giáo dục con

người. Cho nên một cái khổ là một bài học mới. Các bạn phải ráng, ráng học, học cho thông cảm bài học đó là hết khổ, luôn luôn có bài học mới. Con người Việt Nam học nhiều bài học lắm khác hơn các nước khác. Cho nên sau này nó tiến bộ nhiều hơn về phần đạo đức, giết chóc đủ thứ chúng ta thấy hàng ngày, sự đau khổ chúng ta thấy hàng ngày, đối rét chúng ta thấy hàng ngày, nhưng mà cái đó là cái giáo dục của bên trên đưa xuống để giáo dục loài người mà loài người không hiểu, không tự giác thì đau khổ mãi mà tự giác rồi thì hết.

Cho nên người ta tu theo Phật, Phật là gì? Là một vị tự giác mà thôi, nó tự giác nó không có đòi hỏi nữa, mà sau không đòi hỏi nó lại có. Thế tại sao không đòi hỏi khi mà anh làm việc vì mọi người chớ anh không vì một cá nhân anh. Tôi làm mà tôi không có cầu lợi. Tôi trồng cái cây tôi không có ước rằng cái cây sẽ ra cái quả cho tôi ăn. Không, tôi trồng cho thiệt tốt cho người khác ăn. Nhon quần đang khao khát những người đó mà bây giờ mình tu rồi mình phải làm những hành động đó, mình mới đạt được cái quả tốt ở tương lai. Bây giờ mình thấy mình xấu tại vì cái khởi điểm của mình trước kia xấu. Ngày nay bây giờ mình thấy mình đau khổ. Bây giờ mình sửa cái xấu đây thì mình sẽ vun bồi cái khởi điểm rất tốt, nhân tốt thì quả tốt ở sau này. Khởi điểm bây giờ ngay tư tưởng hành động của chúng ta, khi người ta đối xử với mình xấu mình phải đem tư tưởng lành đối xử với họ, không nên nghĩ cái chuyện xấu. Tôi nói các bạn tu về điểm mà các bạn

nghe chuyện xấu cho người đó, người đó sẽ đau khổ hoài, không có cái gì liên lạc mau bằng điện, nhưng mà điện bạn là lạnh thì những người đó có xấu cách mấy cũng trở thành tốt, cho họ mượn cái gương để soi mặt. Nhưng mà cái tu thấy nó dễ, nghe nó tự do, ngồi đồng đẳng như nhau nhưng mà bước đi nó phải vậy, bởi vì người kia nó quá tầm tối nhưng mà chỉ đường cho nó bước từ bước một để nó ra tới lóe ánh sáng thì nó phải đi. Nó không đi, nó nói bây giờ ông phải rọi hết ánh sáng cho tôi, tôi khởi đi, đâu có được, nó phải đi tới cái ánh sáng. Qua một kỳ điều luyện rồi, nó mới đạt tới sự sung sướng vui tươi.

Cho nên, người thế gian còn ô trược không thấy, rồi bày ra tu kiểu này, kiểu kia, kiểu nọ cũng đều là phù hộ không. Rồi ngồi đó một chỗ, cũng như kêu ông Phật xách đèn pin rọi cho tôi sướng, chứ tôi không biết làm sao tôi có cái đèn. Mà đèn lồng tôi có sẵn nhiên liệu mà tôi không chịu thắp, cái hương đăng rõ ràng. À, tôi có đèn, có tim, có dầu, mà giờ tôi chỉ mở nó lên chút là tôi có lửa đốt nó sáng là thanh điện chớ có gì đâu, có chút xíu đó. Mà hỏi các bạn trở nên một cái đèn lồng sáng suốt, một hương đăng sáng suốt, liệng các bạn vô cái rừng tối tăm, hỏi cái rừng đó có hữu ích không? Chắc chắn là họ sẽ nhờ cái đèn đó nhiều lắm, họ sẽ nhờ cái sáng suốt đó nhiều lắm. Cái sáng suốt đó chiến thắng mọi nghịch cảnh mà. Tại sao chúng ta không cố gắng thắp cái hương đăng đó? Thấy không? Cái đó nó không có xúc phạm tới đời, nó không có hại ai hết, chính nó sửa nó và nó đem điều lành và đem lại những tin lành cho người ở xung quanh nó. Nó làm việc tận tâm, giúp đỡ mọi người thật sự không có gian trá. Lồng thành của nó đem ra cho tất cả mọi người thì cái đèn đó mới sáng, còn cái tánh nó xấu làm sao nó có cái đèn sáng.

Cho nên phải lập hạnh từ bi giúp đỡ mọi người là giúp đỡ mình. Mọi người đã vì mình mình phải vì mọi người. Hỏi chớ họ đâu có vì tôi? Sao không vì? Không vì, sao bạn có quần có áo bạn. Quần áo đó nhờ quần đóng góp chớ, không có khối óc ai sáng tạo được miếng vải đẹp cho các bạn may áo bạn. Cho nên, mình phải có tư tưởng thăng hoa tốt đẹp như vậy, nó mới đi tới sáng suốt. Mà cái sáng suốt đó đem đi đâu cũng sử dụng được trong quần thể gian, thiên đàng, chỗ nào cũng xài được. Một cái đó xài tất cả đi tới cái vô cực vô biên là từ bi rồi tiến tới đại từ bi có chút đó thôi nhưng mà không chịu làm. So đo, nhờ, cầu xin, không được! Lỗi thời chậm tiến, không nên xài cái đó, phải tu để tiến. Mình có khối óc rõ ràng, mình có thể đặt những câu

hỏi học búa đối với người ta. Tại sao mình không đặt những câu hỏi học búa với mình để sửa tiến hóa bên trong này? Sự sai lầm trong này không chịu sửa, phải thành tâm tu luyện, thành thật với mình với ngũ tạng với tim gan này tìm hiểu sự sai nó mới được. Chúng ta giẫm trong khổ mới giải được cái khổ, đừng có sợ, cứ sợ động chạm nó rồi nó hư. Không có hư đâu! Bước vô nó đâu có hư, bởi chủ nhơn ông luôn luôn sáng suốt. Sự tiến giải nó đem cái sáng suốt vô thì tự nhiên nó tiêu, mà nó mở. Nó mở được rồi thì xung quanh nó cũng sẽ đồng mở, bởi vì cái liên can của nó, tôi đã cắt nghĩa như hồi này từ hào quang sáng suốt xuống thế gian chớ không phải bao nhiêu đó đâu. Các bạn tưởng các bạn eo hẹp là các bạn lắm, chậm tiến, mà tu hồi nào tới giờ họ không chịu mở cái đó cho các bạn đâu. Hồi đó kêu bằng cái bí truyền, huyền bí gì đó họ giấu, cái họ đạt tới họ không có mở đâu. Nhưng mà, tôi hỏi những câu hỏi đó để cho các bạn tự về ý thức rồi các bạn thấy các bạn không có lẽ loi. Các bạn đã và đang làm việc, phạm sự cao cả cho muôn loài. Các bạn không còn bị eo hẹp nữa, không còn bị lẽ loi, không còn bị cô độc nữa thì lúc đó các bạn đến cực thanh cực tịnh rồi mới tu được. Ở nơi nào các bạn cũng là thiện, nơi nào các bạn cũng hiểu trong cái chơn lý. Cái gì cũng là chơn lý, không có cái gì không có sáng suốt. Tôi nói đồng cát kia mà họ nấu ra bây giờ họ cũng làm thành cái ly trong thì cái nào nó cũng sáng suốt chớ đừng chê cái đó và ủng hộ cái kia rồi cuộc rồi hư tùm lum, không có tiến được. Tất cả đều tốt và vạn linh sẽ đồng tiến.

Cái vũ trụ đã cho chúng ta thấy rồi. Ánh sáng rọi xuống cho muôn loài để muôn loài biết sự ánh sáng mà phóng ánh sáng của mình thừa tiếp ánh sáng bên trên. Bên trên đâu có eo hẹp, nó đâu có giúp đỡ này mà bỏ đám kia. Cho nên, chúng ta phải có cái tư tưởng lớn rộng đại giác vậy. Chúng ta mới thấy có bình tâm tu luyện. Học hai chữ “bình tâm”, cắt nghĩa thao thao bất tuyệt. Được, nhưng mà chưa thấy sự bình tâm của mình thì tạo ra cái khổ. Khổ đó là cái nghiệp. Còn gì thắc mắc nữa.

Bạn đạo: Thưa ông Tám, tôi tu theo pháp này cũng năm rưỡi năm, không có đêm nào mà tôi không công phu hết mà thấy cặp mắt tôi bây giờ nó thấy hơi mờ hơn lúc trước, không biết tôi có làm pháp luân sai không?

Thầy: Bởi vì pháp luân ngồi nó còn yếu, lo luyện lại, cái hơi yếu quá, bởi vì cái con mắt nó mờ là cái thận thủy nó kém. Cho nên, bây giờ rảnh cơ lười niệm “Nam Mô A Di Đà Phật” để cho nó lọc cái

thận thủy và tiếp tục làm pháp luân ngồi cho nhiều một chút, cho nó giúp cho cái thận mạnh, con mắt mờ là do cái thận chứ không có gì đâu.

Bạn đạo: Dạ, thưa ban ngày tôi nằm ngồi được không?

Thầy: Nếu trời thanh mát thì cũng có thể làm được, làm chú ý nơi rún nó phóng ra cái thận để cho nó trị. Hứa hay là bao nhiêu chị còn tính là chị bị kẹt rồi. Chị cứ để thuần túy nó khả năng của chị tới đâu chị hít tới đó, hít đầy rún đầy ngực tung lên bộ đầu, cứ hạ linh vậy đó nó tới đâu tới hết hít được rồi chị thở ra. Mà chị còn tính này, tính kia, tính nọ, nó giới hạn cái hơi thở rồi, thấy không? Ban đầu, mình hạ linh cứ việc kêu nó làm bao nhiêu đó, cứ việc cố gắng làm lần lần nó sẽ dài ra, mà cái hơi nó dài là nó nhẹ nó mới dài, còn cái hơi còn ẹ ạch nó là ngắn.

Bạn đạo: Thưa ông Tám còn vụ luân xa đó lúc thiền tôi niệm hay là có niệm thường.

Thầy: Niệm đó là mình chú ý cái đó để đánh đổ sự mê tín của nội tâm. Nam ở đâu, Mô ở đâu, A ở đâu, Di ở đâu, Đà ở đâu, Phật ở đâu là mình đang mở lục tâm thông để tiến gần chư Phật, chứ không phải chúng ta niệm Nam Mô A Di Đà Phật mà để cho ông Phật nghe, hay là nịnh ông Phật, không có vụ đó, đang mở cái luân xa lục tâm thông này tiến gần chư Phật. Ta là Phật, nói vậy, tu thành một vị Phật mới tu, chứ tu còn đi làm nô lệ nữa, không có tu ! Phải không?

Cho nên cái cương quyết ở đó nó vậy đó để đặt cái vấn đề cho mấy người hiểu: Nam ở đâu? Mô ở đâu?

A ở đâu? Di ở đâu? Đà ở đâu? Phật ở đâu? Để trong này nó không còn mê tín nữa. Cho nên lúc nào mình vô mình ngồi thiền, trước khi mình nghĩ mấy cái đó một chút xíu, rồi mình theo cái pháp kia mà làm. Nghĩ cái đó là để đánh đổ sự mê tín, chứ phần đông người ta mê tín, tôi tu như vậy là ông Phật thương, ông Phật để ý, ông Phật giúp tôi, cái đó không phải. Tôi biết đường lối ông Phật đi bằng cách nào. Bây giờ tôi đi y như ông Phật để tôi tiến gần ông Phật, rồi tôi sẽ trở nên một vị Phật. À, chứ còn tôi tu mà thua ông Phật, tôi tu làm cái gì. Tu mà tôi còn nô lệ ông Phật, tôi không có tu. Ít nhất tôi phải tương đương như ông, hay là giỏi hơn ông, vậy mới là người tu. Mà ông thầy lúc nào cũng hoan nghênh cái chuyện đó. Ở bên trên người ta hoan nghênh cho mình tiến bộ chứ ai mà muốn mình thụt lùi, thấy không? Còn mình tu trong ý lại mình phải thụt lùi.

Cho nên cái pháp này là để trong đó tất cả cho các bạn hiểu không còn sự mê tín nữa mà chính mình tự lực cánh sinh tiến hóa vô cùng, do cơ năng sáng suốt quyết định của mình tiến theo đà tiến trong cơ năng bản thể của mình mà tiến. Thành ra giữ đó mà làm. Ta niệm sáu chữ, luôn sáu cái luân xa đó là để cho mình hiểu cái thanh điển, mà mình giữ lấy cái thanh để mình tiến, thấy không? Đó là cái vốn căn bản để đi lên và không bị gạt gẫm nữa.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài gòn ngày 14/8/1977)

Thông Báo

Kính Thưa Toàn Thể Quý Bạn Đạo,

Để cho chương trình đón mừng ngày Giáng Sinh hằng năm của Đức Thầy được thống nhất, Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi (*BBTTBVV*) xin được phép trình đến toàn thể bạn đạo Vô Vi trên thế giới một lá tâm thư đã được Đức Thầy gởi cho Hội Ái Hữu Vô Vi Đức Quốc, chứng nhận việc bạn đạo tổ chức chương trình Sinh Nhật hằng năm cho Đức Thầy.

Chiều theo lá thư được đính kèm, Đức Thầy đã nhấn nhủ bạn đạo việc tổ chức ăn mừng Sinh Nhật cho Đức Thầy thường niên, thì nên tổ chức đúng ngày sinh, tức là ngày **13 tháng 11 năm 1923** âm lịch, và ngày sinh theo dương lịch để tổ chức sinh nhật (*Giáng Sinh*) hằng năm là **20 tháng 12 năm 1923**.

Việc chào mừng Giáng Sinh đúng ngày cũng thể hiện được tấm lòng tôn sư trọng đạo, trung tín với Thầy Tổ, tạo thành phong tục tập quán tốt cho thế hệ Vô Vi tương lai. Hy vọng lá tâm thư của Đức Thầy sẽ giúp cho bạn đạo Vô Vi khắp năm châu có được một chương trình ăn mừng Giáng Sinh hằng năm thật vui vẻ và thống nhất.

Kính Thưa,
Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi
20141102

Montréal ngày 25 tháng 8 năm 2000

Xuân Nhân,

Thầy vui nhận được thơ con đề ngày 21 tháng 8 năm 2000 được biết hội ái hữu Vô Vi Đức định tổ chức khóa sống chung nhân dịp lễ sinh nhật của Thầy vào ngày 13 tháng 11 âm lịch chứ không phải ngày 5 tháng 11 dương lịch. Nếu tổ chức thường niên thì chọn đúng ngày chứ không nên chọn sai ngày vì ban tổ chức không thể muốn được chỗ đúng ngày sinh nhật cho nên phải muốn sớm hơn dự định.

Về bệnh đau vai của Thầy, về đây được an nghỉ từ từ khôi phục, hôm nay Thầy vẫn khỏe và sẽ đi Atlantic City lo về tổ chức đại thọ và thiễn ca vào tháng 11 tại Philadelphia.

Chúc con và gia đình vui tiến.

Quý thương

Lương Sĩ Hằng

Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ánh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

Thông Báo Lễ Kỷ Niệm Ngày Giáng Sinh Độ Đời của Đức Thầy Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Để tưởng nhớ ngày giáng sinh độ đời của Đức Thầy nhằm ngày thứ bảy 20 tháng 12 năm 2014, hằng năm vào ngày này chúng tôi có tổ chức một bữa tiệc chay để kỷ niệm và ôn lại những gì chúng ta đã học hỏi được trong một năm vừa qua. Kính mời quý bạn đạo tham dự. Sự hiện diện của quý bạn đạo là một niềm vinh hạnh lớn lao cho chúng tôi.

Thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

Địa điểm :

SEAFOOD WORLD RESTAURANT

15351 Brookhurst St. Suit 101-107

Westminster, CA 92683

Tel. (714) 775-8828

Vào lúc : 6 giờ chiều, thứ bảy 20 tháng 12 năm 2014

Mọi chi tiết xin liên lạc : chị Hoa (714) 232-9374

Thanh Hòa (619) 928-1888

T.M. Ban Tổ Chức,

Thanh Hòa

Kính Thông Báo: Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bác NGÔ THỊ CƯU, sinh năm 1928 là mẹ của vợ chồng đạo hữu Huỳnh Văn Khánh (Texas, USA) vừa qua đời vào lúc 2h ngày 24/10/2014 (nhằm ngày mùng 1 tháng 9 năm Giáp Ngọ) tại cư xá Thanh Đa, F. 27, quận Bình Thạnh, Tp. HCM, VN; hưởng thọ 87 tuổi. Linh cửu đã được đưa về quê nhà ở tỉnh Châu Đốc để an táng vào ngày 25/10/2014 (nhằm ngày 2 tháng 9 năm Giáp Ngọ).

Xin cầu nguyện hương linh của bác Mười được tiêu điều nơi miền thanh nhẹ.
Các bạn đạo Phú Nhuận & Thanh Đa đồng phân ưu và kính báo.

VN, ngày 25/10/2014.
Mai Văn Chắt thay mặt kính báo.

Tâm Sự với Đức Thầy

Vấn Đạo qua Internet

NTHM, TEXAS

Hỏi: Con sợ phần hồn con sau này sẽ bị hủy diệt không hội nhập với Thượng Đế được, bây giờ con phải làm sao ?

Đáp: Nếu sợ điều này thì phải dày công tu để giải nghiệp tâm, trở về với nguyên lý thanh nhẹ, sẽ có cơ hội hội nhập với Thượng Đế.

Hỏi: Có phải người mượn tiền trong cuộc sống hiện tại họ không trả được họ phải trả trong cuộc sống kế tiếp phải không Thầy ?

Đáp: Luật nhân quả vay trả phải rành mạch, không thể giựt cướp của ai một đồng xu tại thế gian. Tuy là cõi tạm, nhưng mỗi mỗi đều ghi chép hết, không có cơ hội vận động và trốn tội đâu.

Hỏi: Thực hành PLVVKHHBPH không phải là chuyện dễ dàng, con thấy quá khó khăn là đằng khác. Con lo sợ nhiều về tương lai của gia đình con; con có nên trì niệm lục tự Di Đà mới có cơ hội giải nghiệp tâm, thâm tu thâm tiến là vậy. Niệm Phật thì phải niệm đúng cách, có lười rằng kẻ rằng vận hành rõ rệt, giải mở trược khí, lưu thanh khí mà tiến hóa.

Đáp: Phải trì niệm lục tự Di Đà mới có cơ hội giải nghiệp tâm, thâm tu thâm tiến là vậy. Niệm Phật thì phải niệm đúng cách, có lười rằng kẻ rằng vận hành rõ rệt, giải mở trược khí, lưu thanh khí mà tiến hóa.

Hỏi: Làm sao để con mình trong nhà nghe lời mình khuyên bảo ?

Đáp: Muốn con nghe lời cha mẹ thì cha mẹ phải biết thực hiện nghiêm luật tu học, đầu vào đây cho có trật tự nhiên hậu mới có cơ hội ảnh hưởng con em, bằng không sẽ đảo lộn từ trường tốt biến thành xấu và hướng ngoại động loạn thêm.

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ HOA KỲ

Houston ngày 2/97

Đức Thầy kính mến,

Đầu thư chúng con xin được thành kính đánh lễ Đức Thầy trong tâm và kính chúc sức khỏe Đức Thầy. Hôm nay thay mặt cho bạn đạo Vô Vi thế giới, Ủy Ban TCDH Quốc Tế chúng con xin mạo muội đề nghị về sự nghỉ ngơi hằng năm của Đức Thầy sau những năm tháng dài đi du thuyết.

Sau khi gợi ý và thảo luận với bạn đạo và các Hội Ái Hữu Vô Vi thế giới, chúng con đã đi đến sự nhất trí là xin được cung thỉnh Đức Thầy hằng năm nghỉ ngơi một khoảng thời gian ít nhất ba tháng.

Là những đứa con Vô Vi, chúng con tất cả đều thấu hiểu hạnh hy sinh vô bờ bến của Đức Thầy trong công việc hoằng hóa đạo pháp. Gần hai mươi năm nay, từ ngày ra hải ngoại, Đức Thầy đã không ngừng nghỉ đi rao giảng chân lý khắp năm châu, đã hy sinh đời sống riêng tư của mình, không quản ngại tuổi tác cũng như sức khỏe, nhọc nhằn chịu đựng biết bao cuộc hành trình dài đằng đẳng, những sự thay đổi giờ giấc khắc nghiệt để đi du thuyết khắp đó đây, nhằm đánh thức tâm linh mê muội của chúng con. Đức Thầy đã sớm hôm nhọc công dạy dỗ chúng con qua bao nhiêu băng giảng, bao nhiêu khóa học, bao nhiêu khóa sống chung, lặn lội chủ trì bao nhiêu lần đại hội quốc tế. Tài liệu tu học cũng đã không thiếu qua các Mục Bé Tám, LED Weekly, chúng con thiên nghĩ hành trang tâm linh mà Đức Thầy đã dự bị và trao cho chúng con đến nay đã quá đầy đủ, còn lại chỉ là sự dần thân thực tâm tu học của chúng con.

Chúng con không thể cảm lòng được trước tình thương vô bờ bến mà Đức Thầy đã ban cho chúng con. Ngày nay tuổi tác đã cao, sức khỏe cũng không cho phép Đức Thầy chịu đựng thêm nhiều gian lao trên những hành trình quá dài và các buổi thuyết

giảng đầy mệt nhọc. Ngoài hạnh hy sinh của Đức Thầy ra, chúng con cũng không thể quên được hạnh hy sinh cao cả của bà Tám, người vợ hiền đã bao năm âm thầm chịu cô đơn để chúng con được hưởng nguồn thanh quang điển lành do Đức Thầy ban chiếu. Chúng con cũng được biết bà Tám nay đã có tuổi, sau những cơn bệnh hoạn, sức khỏe thể chất và tinh thần của bà cũng sa sút đi rất nhiều. Sự hiện diện của Đức Thầy trong thời gian ngắn ngủi này sẽ là niềm an ủi lớn cho Bà.

Về địa điểm nghỉ ngơi, chúng con xin Đức Thầy tùy nghi lựa chọn. Lúc đầu, chúng con có nghĩ đến Montreal, là nơi định cư đầu tiên của Đức Thầy và cũng là nơi cư ngụ của Bà Tám, sau đó là Atlantic city hay Las Vegas. Thời điểm tốt đẹp nhất ở Montreal là vào khoảng từ tháng 6 đến tháng 9 dương lịch. Trong thời gian nghỉ ngơi của Đức Thầy, bạn đạo địa phương và thế giới sẽ tuyệt đối tôn trọng sự yên tĩnh nghỉ ngơi của Đức Thầy. Ngay cả những người đặc trách cho sự nghỉ ngơi này cũng chỉ sẽ liên hệ với Đức Thầy trên việc sắp xếp và tổ chức nghỉ ngơi cho Đức Thầy mà thôi, ngoài trừ trường hợp Đức Thầy có ý muốn tham dự các buổi sinh hoạt cuối tuần của bạn đạo địa phương. Ngoài ra, trong trường hợp thời gian tổ chức đại hội hay các cuộc tổ chức quan trọng rơi vào thời điểm nghỉ ngơi của Đức Thầy thì các Ban Tổ Chức liên hệ có bốn phận thu xếp đưa Đức Thầy trở lại nơi nghỉ ngơi mà Đức Thầy đã chọn lựa sau khi hoàn tất việc tổ chức.

Tại Montreal đã có một số bạn đạo thiện nguyện đặc trách việc nghỉ ngơi của Đức Thầy và Bà Tám. Ban này sẽ đặc trách lo phòng ốc đầy đủ tiện nghi, phương tiện di chuyển để Đức Thầy tùy nghi sử dụng. Ban Đặc Trách nghỉ ngơi của Đức Thầy ở Montreal sẽ phối hợp chặt chẽ với Ủy Ban TCDHVV Quốc Tế và chị Hoàng Vinh để điều hành nhịp nhàng việc tổ chức nghỉ ngơi của Đức Thầy và Bà Tám.

Kính thưa Đức Thầy,

Chúng con kính xin Đức Thầy hoàn thành ước nguyện của chúng con mà chấp nhận cho chúng con được cung thỉnh Đức Thầy về nghỉ ngơi như đề nghị nói trên. Ngay sau khi được sự nhận lời của Đức Thầy, chúng con sẽ phổ biến cho bạn đạo các nơi biết việc Đức Thầy bắt đầu nghỉ ngơi ngay từ mùa hè năm nay. Chúng con sẽ sắp xếp phương tiện và mọi tiện nghi cần thiết tùy theo ý định của Đức Thầy.

Chúng con thành kính tri ơn Đức Thầy và cầu nguyện Ôn Trên hộ trì Đức Thầy thêm sức khỏe và tuổi thọ để tiếp tục sứ mạng cao cả diu tiến vạn linh, tạo Ngươn Thánh Đức trong ngày mai.

Kính thương,
T.M. Ủy Ban TCDQT
Trần Bá Trường
Vương Tấn Phong

Địa Chỉ ban Đặc Trách:
C% Ma Thi Kim Cuc
2050 De Maisonneuve Ouest # 208
Montreal, PQ H3H-1K7
Tel: 514-846-0949

Văn Bản:
Kính gởi Đức Thầy đề kính trình và thẩm định Chi HV đề yêu cầu phối hợp chương trình du thuyết của Đức Thầy Ban Đặc Trách nghỉ ngơi của Đức Thầy để phối hợp.

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Sydney, 6/3/97

Thân gởi quý bạn quý mến,

Tôi rất cảm động khi nhận được bức tâm thư của quý bạn đề ngày 4/3/97 được biết mọi người đều quý mến thanh tịnh thân thương trong niềm tin xây dựng và tận độ, đồng lòng lo cho bản thân của tôi có cơ hội nghỉ ngơi, do sự sắp đặt phụng dưỡng của quý bạn hiền. Chúng tôi không biết lấy gì để đền đáp thanh tịnh quý giá ấy!!

Với đại nguyện từ vì đạo của chính tôi, tức là chết cũng tìm cho ra thực chất của đạo mẫu Vô Sanh Bất Diệt. Những gì quý bạn mong muốn nêu rõ trong thư, chúng tôi đã bắt đầu sắp xếp từ năm 1996, mọi việc đang hành triển tốt đẹp do Thượng Đế chiếu cố, vừa phục vụ, vừa nghỉ ngơi, như quý bạn đã thấy giữa mùa đông ở Montreal, chúng tôi

được tắm biển hằng ngày tại Sydney. Bạn đạo đã sắp xếp nơi ăn ở tiện nghi và thanh tịnh làm việc nhiều nhưng không mệt mỏi, càng ngày càng vui, tâm tình trẻ trung, bạn hiền cung kính và không quấy rầy. Thật là một kỳ diệu của Thượng Đế đã hứa và hình thành; người tu Vô Vi không có tuổi tác, chỉ có tâm thanh nhẹ và sáng suốt.

Lúc này tôi thích phục vụ hơn lúc nào hết, thơ từ của những người đau khổ đến với tôi rất nhiều, nhờ họ mà chính tôi đã tìm ra nguyên lý tận độ mà hành sự, qua phương pháp công phu mà chúng ta đang hành, hào quang sáng chói tận độ nơi nơi khi cần đến. Thật là vi diệu vô cùng : sự hiện diện của tôi ở khắp các nơi đều vui thích và tự thức giác tỉnh đời đen bạc, giải vòng ước mơ. Nhiều bạn đã nhận định tôi là người truyền pháp nghèo nhứt thế giới là Bé Tám! Chẳng có một lời than vãn cầu xin mà chỉ cặm cùi lo phục vụ các bạn hiền khắp năm châu! Khóc trong đêm thanh vắng, thương trong mỗi tình sáng suốt chung hành, ước mong nhà nhà yên vui. Thật tâm của Bé chỉ muốn cho huynh đệ thực hành đúng đắn và sớm giải nghiệp tâm.

Anh Hội Trưởng Phan Cao Thắng đã âm thầm lo cho tôi có một chỗ nghỉ ngơi trật tự khi chúng tôi về đến đó vào tháng năm tới. Những người đã và đang làm việc với chúng tôi để phục vụ quần sanh hiện tại, đều thành tâm và âm thầm làm việc, rất ít rêu rao: tâm thức mọi người đều đồng nhứt trong thực hành và chẳng muốn cho ai biết sự phát tâm của chính mình, ngoại trừ sự chứng giám của Thượng Đế, âm thầm làm việc trong xây dựng và cứu giúp, đúng theo tia sáng của Đại Bi.

Những lời đề nghị của các bạn đã nêu trong tâm thư, lúc nào chúng tôi cũng lưu ý. Hạnh đức của các bạn dâng ngập kiếng Vô Vi!

Lúc nào cần đến, chúng tôi sẽ báo tin và nhờ sự giúp đỡ quý giá của quý bạn. Thành thật cảm ơn sự sáng chói hạnh đức Vô Vi đã và đang quang chiếu đến chúng tôi, qua nhiều năm khổ nhục, mới có ngày nay. Kính chúc quý bạn thân tâm thường lạc và thực hành trong thanh tịnh.

Quý thương
Bé Tám Lương Sĩ Hằng

THƯ GỎI THẦY TỪ HOA KỲ

Katy, ngày 18 tháng 12 năm 1996

Thưa Thầy,

Con thấy một ngày sao trôi qua nhanh quá. Hầu như mình không có đủ thời gian làm những việc mình muốn làm. Con nhận thấy tính của con, làm gì sao con cũng hại gia đình của con không nhiều thì ít cộng vào sự thiếu sáng suốt của con, đi thì không tốt cho gia đình con lắm. Con cũng tức mình vì chưa giúp được gì chồng con trong công việc làm thương mại của anh ta và con cũng hại những người đang giúp con trong công việc thương mại.

Trước mặt con, phần con muốn giúp chồng con trong công việc thương mại mà không biết cách nào, phần con muốn xin đi làm lại ở ty bưu điện, phần con muốn xin đi làm việc ít giờ trong ngày. Con có 2 cháu nhỏ mà mỗi lần con làm những việc tốt cho 2 đứa này thì hầu như con không làm được chuyện gì khác. Xin thầy cho con những lời khuyên bảo. Con cảm ơn Thầy.

NTHM

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

HM,

Thầy đã nhận được thư con, được biết con muốn xây dựng tổ ấm của chính con dồi dào và tốt đẹp. Tổ ấm tức là thể xác và khối óc của chính con, đang thiếu trật tự, trở về với chính mình, nhiên hậu mới tạo được một đường lối nhین nhục và sẽ phục vụ dồi

dào hơn. Muốn có sự tốt đẹp ở tương lai thì phải tu sửa ngay bây giờ, tự khôi phục sự quân bình sẵn có của Trời Đất ân ban từ cơ tạng cho đến khối óc. Gọi là nghiệp. Khi ta biết được nghiệp là nặng trược, chậm tiến thì ta phải tự thức, cải sửa tình thế nhiên hậu mới có kết quả. Chấp nhận trong sự nhین nhục sẵn có để diu tiến gia cang ở tương lai. Hiện tại con đang đóng vai trò hiền thê và hiền mẫu, vậy con nên thực hiện đúng đắn pháp tu của PLVVKHHBPP, tức là càng ngày càng hiểu con nhiều hơn, nhiên hậu mới hiểu tình cha mẹ và đồng loại truy tâm chơn lý của Trời Đất mà tiến hành. Không nên đặt sự mong muốn vượt mức sẵn có của chính mình mà tự gây rối loạn thôi. Thượng Đế cho con có một gia đình tổ ấm, nên nhین nhục, phục vụ tùy theo khả năng sẵn có của chính con, cộng với hành pháp để tự giải nghiệp tâm, thì con sẽ thấy sự đầm ấm bao la rộng lớn của Thượng Đế đang giúp con trở về với Ngài như lúc sơ sanh. Lúc sơ sanh, con không có lo âu; tu PLVVKHHBPP trong một thời gian thực hành đúng đắn thì con sẽ có cơ hội giải nghiệp tâm và không lo âu buồn tủi nữa. Không phải tiền bạc cứu con, tâm con thức giác thì mới thật sự cứu con. Chúc con vui tiến trong nhین nhục ở tương lai. Hiện tại con đang đóng vai trò hiền thê và hiền mẫu.

Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Montreal, ngày 30 tháng 6 năm 1980
MẤU ÁI 25

Rõ mình xét đã sai lầm
Chạy theo giả cảnh chẳng tầm được chơn
Quy hoàn tánh xấu giận hờn
Khó mà đắc pháp trả ơn Phật Trời.

Thành tâm mới rõ mới an
Lý Trời sáng dạy con làm hiền hơn
Không tu chẳng đặt quy hườn
Chơn hồn thức giác minh ơn Phật Trời.

Quy hồi thanh cảnh đạt duyên
Thương yêu muôn loại gieo truyền lý chơn
Chẳng còn nuôi dưỡng giận hờn
Mẹ thương cứu độ rõ ơn mẹ hiền.

Hiếu rồi tự tiến tự tòng
Khai thông trí tuệ chuyển vòng tiến thăng
Thường tu thường giác thượng tăng
Góp phần xây dựng tạo phần âm no.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Ba Mươi Lăm (tiếp theo)

ĐẠO TAM GIỚI GẶP BÁT TIÊN QUÁN DIỆU PHÁP

...
Quả Lão: Hay lắm, Dương Sinh hãy bình giảng về ý nghĩa hàm ngụ trong pháp thuật mà tôi mới biểu diễn vừa rồi xem sao?

Dương Sinh: Thưa không dám.

Quả Lão: Chớ có ngại ngần nên nhân cơ hội này hãy thử xem sao?

Dương Sinh: Tiên ông đã ra lệnh, không dám chối từ. Mạn kịch biểu diễn trò vui về đạo của Tiên ông vừa rồi rất có ý nghĩa và ngầm nói cho kẻ tu đạo biết rằng: Điều cần nhất là phải có gốc huệ rễ đạo bám vào đất thực, nếu như chân người đi trên đất thực, trải qua sự chăm tưới nước công đức cho thật nhuần thấm, chịu khổ cực chà cọ, mài dũa mới có thể thoát xác giả cùng mở bộ đầu thông với cõi trời (hạt giống đạo nảy mầm), trải qua một ngày, một tháng, một năm tưới nước, bón phân, chăm sóc, phải đổ nhiều mồ hôi và tâm huyết ra coi sóc, cây đạo mới có thể cao lớn và đơm hoa kết trái. Nhưng tới khi kết thành đạo quả chớ hưởng một mình mà phải đem phân phát cho thân hữu chúng sinh cùng hưởng, như người ta vào Thánh đường thay trời phổ hóa có thể giúp thân hữu hưởng đăng bóng râm của sự đắc đạo, và mới có thể siêu huyền bạt tổ, giúp ích cho các bạn cùng tu. Những lời vừa trình bày là điều tôi đã cảm nhận được xin Tiên ông phê phán giùm.

Quả Lão: Quả đã thấu đạt, tôi xin tặng lại Dương Sinh lời khen đúng “*một trăm phần trăm*”.

Dương Sinh: Thưa không dám, xin đa tạ Tiên ông đã chỉ giáo cho.

Quả Lão: Xin Lão Tổ Sư trình bày pháp thuật.

Lão Tổ: Thưa tôi không phải là thuật sĩ giảng hồ nên không có phép thần thông nào đặc biệt để biểu diễn

hết, chỉ xin giúp vui một chút mà thôi. Dương Sinh hãy bỏ trái bầu khô mà tôi đang đeo ở bên vai xuống và thử quan sát ở trong đó xem sao.

Dương Sinh: Thưa vâng, nhìn vào trong ruột trái bầu chỉ thấy tối thui, còn ngoài ra chẳng có gì cả.

Lão Tổ: Được, hãy xem tôi đọc chú và hóa phép: “Trái bầu trống không, trời đất bao la, chứa cả càn khôn, diễn màn hí kịch nhân sinh”. Ha ha, Dương Sinh hãy nhìn vào trong trái bầu xem đó là loại cao để dẫn nào?

Dương Sinh: A, nhìn xong mới rõ được là trong trái bầu cũng có cảnh trời đất, như được nhìn qua viễn vọng kính nên thấy rõ núi sông, nhà cửa và người, tất cả hiện ra giống hệt như trên màn bạc, thấy rõ cảnh sinh ra đời, đi học, kết hôn, thăng quan, dạo chơi, vào quán ăn, coi các tiệm bán đồ, náo nhiệt lạ thường. A, giờ lại nhìn thấy một tòa y viện, những bệnh nhân nằm la liệt trên giường bệnh kêu gào trong các phòng giải phẫu dao cắt thịt, máu me lênh láng, đau đớn rên siết, tiếng khóc thảm kinh hoàng sợ hãi. Thấy cảnh xe cộ đụng nhau gây tai nạn, chỉ trong nháy mắt đã bày ra cảnh hải hùng khiến kinh hồn táng đờm. Thấy cả cảnh người chết, tang gia khóc lóc, nơi nhà xác nhà quan tử thi và áo quan xếp hàng nằm lớp lớp... Đột nhiên thấy xuất hiện hai chữ “chấm dứt”, kèm theo một hồi chuông reo khiến tôi bừng tỉnh, Tiên ông ơi! cảnh tôi nhìn thấy kinh hãi quá.

Lão Tổ: Chớ có sợ, vừa rồi diễn vở tuồng với tựa đề là: “Cuộc hành trình của kiếp người”. Cuốn phim vừa rồi do tôi đảm trách, tuồng tích đều căn cứ trên sự thật, tả chân một trăm phần trăm, các động tác hoàn toàn tự nhiên, tình tiết của kịch bản phản ánh đúng sự thật, công trình này đều được các nước

niệt thành tán thưởng, tạo sự thành công một cách oanh liệt chưa từng có. Tiếc rằng người ta chỉ thích đóng trò, không chịu xem trò nên chẳng thưởng lãm cuốn phim, đó là nguyên nhân mất của các diễn viên bị thuốc cao của tôi ở trong trái bầu dán dính chặt lại, nên họ mới không nhìn thấy là mình đang đóng trò. Đó là những hình ảnh vô cùng quý giá, lưu lại cho con cháu coi hay biết chừng nào.

Dương Sinh: Diệu pháp của Lão Tổ Sư thực quả là vô biên. Sau khi tỉnh giấc mộng hoàn lương liền trở thành nhà sản xuất phim ảnh.

Lão Tổ: Để hóa độ chúng sinh phải tạo nhiều tuồng kịch, phim ảnh để kích động lòng người, mỗi lần đem tuồng đời lên sân khấu hoặc màn bạc đều

khuyên hóa được người đời, bữa nay đem tuồng cũ diễn lại, trong bộ phim dài Thiên Đường Du Kí, tôi xin nói thêm khúc phim ngắn này, mong người đời chấp nhận đừng bỏ uổng.

Tế Phật: Chư vị Bát Tiên đạo pháp cao sâu, nếu như Bát Tiên biểu diễn hết các phép sợ rằng chúng sinh xem xong sẽ mất hoa tình thần bán loạn hôn mê thiếp ngủ, bởi vậy chúng ta phải cáo từ Bát Tiên để đi thăm chốn khác.

Dương Sinh: Thưa vâng. Cảm tạ chư vị Bát Tiên đã chịu khổ cực diễn xuất vở tuồng vô cùng tuyệt diệu, giờ đây đệ tử phải theo ân sư dạo thăm chốn khác.

(còn tiếp)

